

mijn praktijkstart

Hoe kijken huisartsen terug op de start van hun eigen praktijk? Welke plannen zijn er voor de toekomst? En welk advies hebben zij voor andere starters? Huisarts Guido Kranenburg over zijn praktijkstart.

TEKST: BERBER BIJMA / FOTOGRAFIE: TON VAN VLIET

'Het voelt anders nu mijn naam op de gevel staat'

Hoe goed kende je de praktijk die je hebt overgenomen?

‘Bijna drie jaar geleden werd ik waarnemer in een praktijk waarvoor geen opvolger was, in een HOED in Ulft. De praktijk was overgenomen door de andere praktijkhouders van de HOED, die mij samen met een andere waarnemer hadden ingehuurd. Ze vroegen ons toen al of we praktijkhouder wilden worden, maar ik had op dat moment té jonge kinderen, vond ik, om daaraan te beginnen. Een van de praktijkhouders vroeg op een gegeven moment bijna dagelijks of ik zijn praktijk wilde overnemen. Na een tijdje ben ik als beoogd opvolger in zijn praktijk komen werken. De patiënten van de praktijk waar ik waarnam, zijn verdeeld over de andere praktijken. Er is nog even sprake van geweest dat ik samen met mijn collega-waarnemer praktijkhouder zou worden, maar zij voelde daar om privéredenen niet voor. Ze werkt nu bij mij als waarnemer; we vormen nog steeds een goed duo.’

Wat gaf voor jou de doorslag om praktijkhouder te worden?

‘Dat was eigenlijk altijd al mijn doel. Ik vind het leuk om met een vast team te werken en processen naar je eigen hand te kunnen zetten. Het gezamenlijke team van onze HOED is een fijn, positief team. Het lijkt allemaal vanzelf te gaan. We zitten met een groep vrij jonge praktijkhouders samen in de HOED. De oudste is 51. We hebben dus hopelijk nog best veel jaren in deze setting. Dat is een fijn perspectief: je kunt met elkaar bouwen. Ik had ooit bedacht om een jaar of vijf waarnemend huisarts te zijn en dan een praktijk over te nemen. Dat is dus maar 3,5 geworden. Ik had wat koudwatervrees, vooral voor het extra werk dat het praktijkhouderschap oplevert. Dat valt ontzettend mee.’

Hoe ging het regelen van de zakelijke kant van de overname?

‘Ik heb veel hulp gehad van onze gezamenlijke praktijkmanager, die al zes overnames had meegemaakt. Zij heeft me heel goed ontzorgd bij allerlei praktische kwesties – en overigens nog steeds bij de zakelijke kant van de praktijk. Tijdens de overnameperiode zaten we iedere week even samen om te kijken wat er moest gebeuren. Op die manier heeft het me helemaal niet veel tijd gekost. Daarnaast werken er in de HOED een paar collega's die vrij recent praktijkhouder waren geworden. Die heb ik ook soms om advies gevraagd. Omdat we toch samen in één pand zitten, lopen

we makkelijk even bij elkaar binnen.

Onze regionale huisartsenorganisatie bood ook actief hulp aan bij de overname. Doordat ik zoveel hulp en advies dichtbij had, was dat niet nodig. Maar als je dat niet hebt, is het heel fijn dat de regio-organisatie dat aanbiedt. Dat helpt twijfelers misschien over de streep.’

Hoe bevalt het praktijkhouderschap?

‘Boven verwachting. Dit is waarvoor ik huisarts ben geworden: een vaste patiëntengroep en een vast team. Mijn werkplezier is hoger, ook omdat ik vind dat ik betere zorg kan leveren. Vanochtend had ik nog een patiënt op het spreekuur, van wie de moeder ook patiënt bij mij is. Ik wist dat het slecht gaat met zijn moeder en kan daar dan even aan refereren. Dat vind ik toegevoegde waarde hebben.

Het voelt anders nu mijn naam op de gevel staat. Voor patiënten ben ik nu echt ‘de dokter’. Als waarnemer had ik te maken met het beleid van de praktijkhouder, met wie je sommige dingen daarom afstemt. Nu geldt: als ik nee zegt, blijft het nee. Dat geeft rust.

Het scheelt dat we eerder al als twee zzp'ers samen een praktijk runden. Daardoor had ik met bijna alle aspecten van het praktijkhouderschap al kennis gemaakt. Alleen de financiën waren nieuw voor me. Daar moet ik nu ineens iets mee. Maar bij lastige besluiten zoals het inhuren van een zzp'er, kan ik daarover sparren met collega's in de HOED.

Op vakantie nemen zit wel iets meer druk. Ik kan als praktijkhouder pas weg als ik vervanging heb geregeld. Toch is het afgelopen zomer gewoon gelukt om drie weken vrij te zijn. Op gewone dagen ben ik juist meer flexibel: als ik onverwacht eerder naar huis moet omdat een van de kinderen ziek is, regel ik spoedwaarneming.’

Heb je tips voor collega's die twifelen of ze praktijkhouder willen worden?

‘Eigenlijk maar één tip: doe het gewoon. Kijk hoe de voorwaarden geregeld zijn, welk werk er voor jou bij komt, hoe de ondersteuning voor de overname en het praktijkhouderschap is geregeld en ga er dan voor. Je kunt hulp krijgen, dus accepteer die. Mijn werk is inhoudelijk niet veranderd, maar door het praktijkhouderschap heb ik wel meer werkplezier gekregen. En financieel is het ook gunstiger. Ik ben eerder praktijkhouder geworden dan ik had bedacht, maar achteraf denk ik: waarom eigenlijk niet nóg eerder?’

Guido Kranenburg (34) is praktijkhouder in een HOED in Ulft. Bij zijn praktijk staan 2600 patiënten ingeschreven. Twee dagen per week werkt waarnemend huisarts Ellen Steentjes in zijn praktijk; eerder runden ze een aantal jaren samen een praktijk zonder opvolger. De HOED heeft een gezamenlijk ondersteunend team, met een vaste assistente voor elk van de 4 praktijken.

EEN DAG THUIS

Kranenburg werkt bewust drie dagen per week. ‘Op donderdag ben ik thuis met onze kinderen van bijna 4 en bijna 2. Dat maakt de balans goed.’

HEILIG PAALTJE

De meeste tijd gaat op aan werk en gezin. ‘Daarnaast is hardlopen een heilig paaltje. Ik moet twee keer per week hardlopen, anders word ik ongezellig.’

EFFICIËNT

Tijdens het hardlopen houdt Kranenburg met medische podcasts de vakliteratuur bij. Ook in de auto luistert hij podcasts of belt hij met familie. ‘Vroeger las ik 10 boeken per maand. Dat lukt nu niet meer.’

JOUW START IN DEZE RUBRIEK?

Heb je de afgelopen twee jaar een praktijk overgenomen, ben je maat geworden of ben je zelf een praktijk gestart? En wil je jouw ervaringen delen in De Dokter? De redactie komt graag met je in contact.

Mail naar dedokter@lhv.nl o.v.v. ‘mijn praktijkstart’.